

Előfizetési díjak:
(helyben házhoz és vidékre postán küldve)
Egész évre 4 frt.
Fél " 2 "
Negyed " 1 "
Kiadóhivatal:
Hirsch A. könyvkereskedése a főtéren.
A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez a pénzküldemények a kiadóhivatalhoz küldendők.

HUNYAD.

VEGYES TARTALMU MEGYEI HETI-KÖZLÖNY.

Megjelen minden SZOMBATON
Hirdetések díja:
Hirdetések közlési díja árszabály szerint.
Bélyegdíj minden "zyszeri közlésnél 30 kr.
Sokszori hirdetéseknek kedvezmény
Hirdetések a kiadóhivatalhoz csimzendők.
Nyílttér soronként 20 kr

A nagyvilágból.

Király ő felsége a Budapesten rendező közegészségügyi és demographiai congressus szervező bizottságának küldöttségét a legkegyesebben fogadta; kérését örömmel teljesítve, a congressus védnökségét elfogadta. A küldöttség minden tagjával hosszasan beszélt. Egy legujabb távirat szerint a király május 3-án hosszabb tartózkodásra Budapestre jön. Ugyancsak távirati értesítések vannak arról is, hogy ő felsége augusztusban a VII. hadtest gyakorlatainak meg szemlélésére Arad-megyébe jön.

A zsidó vallás receptiója. A képviselőház szerdai ülésén Csáky Albin közölte, miniszter a ház általános éljenzése között beterjesztette a zsidó vallás receptiójáról szóló törvényjavaslatot, kérve, hogy az tárgyalás végett a közoktatási és igazságügyi bizottságokhoz utasítsassék.

A törvényjavaslat elhatározza, hogy a zsidó vallás a törvényesen bevett vallások közé vétetik fel.

Attérés a zsidó vallásról keresztény vallásra és keresztény vallásról zsidó vallásra az 1868-ik törvény által megszabott módosítások között megengedtetik.

Hieronimi Károly belügyminiszter szintén általános és hosszantartó éljenzések közepette beterjesztette az állami anyakönyvvezetésről szóló törvényjavaslatot.

E törvényjavaslat elrendeli, hogy a születések, halálozások és házasságok nyilvántartása hivatalos közegek által vezetett polgári anyakönyvek által történjenek.

Azoknak vezetése e célra alkotandó kerületek központjában történjenek, a melyeknek megalkotása a belügyminiszter által fog meghatározotatni.

Minden kerületben egy anyakönyvvezető és egy helyettes fog kinevezetni.

Nagy és kis községek előjárói és a főszolgabírák e tisztséget nem utasíthatják vissza. Pap vagy rabbi nem nevezhető ki anyakönyvvezetőnek.

A „Hunyad” tárczája.

A „BUBI.”

(Rajz.)

Irta Jakab Ödön.

Tavaszi Bertalan ügyvéd ur lélekszakadva futott haza az irodából a feleségéhez.

— No mami, ne busulj! A mi napunk is feljött valahára!

S diadalmasan hadonázott a magasba kezével, mely egy rengeteg névjegy csücskét szorongatta. A nagy boldogságtól inkább csak hebegett, mint beszélt.

— Még a tegnap délután érkezett, de az a barom szolga ott felejtette az irodámban, a dolgozó asztalon. Nézd csak!

A névjegyen meglehetősen kusza irással csupán ennyi állott: „Tavaszi Bertalan ügyvéd urat és nejét holnap este nyolcz órára szívesen látja Nagyrápolti Rápolthy László, bányagazgató és kir. tanácsos.”

A fiatal asszony, a mint a névjegyet átfutotta; minden erejét elveszítve rogyott le a közeli heverődivánra s akkorát lélekzett, mintha mázsányi kő esett volna le egyszerre szívéből.

És ez igen természetes dolog, ha a kis hegyvidéki város viszonyait bővebben ismerjük. A bányagazgató ur családja volt ott az első és legmódosabb család. Nem rég telepedtek oda s valóságos udvartartást vittek. Szalonjukat megnyitották a választottak előtt, s egymásra adták a fényes estélyeket és gazdag

A kinevezett anyakönyvvezetőknek szükség esetén a miniszter csekély tiszteletdíjat állapíthat meg a kincstár terhére.

A harmadik rész felsorolja a büntető határozatokat.

A törvény életbeléptetése nem egyszerre fog történni, hanem kerületenként terjesztetik ki, de az 1894-ik év végéig az egész országban hatályba kell lépnie.

Hunyadvármegye közgyűlése.

(1893. április hó 25. és 26.)

A küldöttségileg meghívott főispán, br. Szentkereszty György, üdvözölve a szép számban megjelent bizottsági tagokat, megnyitó beszédében jelzi, hogy a jelen közgyűlés tárgysorozatában sok fontos tárgy szerepel, ilyenek az algyógy—nagyalmási megyei utvonat kibővítése, a megyei tisztviselők fizetése melése, a kormány egyházipolitikai törvényjavaslata, melyet sokan elleneznek, sokan pártolnak; ellene van a katolikus főpapság, a kath. papok által összehívott népgyűlések s a nemzetiségek azon elemei, melyek a magyar állam-eszme consolidatiója ellen foglalnak mindenkor állást; mellette foglalnak állást a vármegyék; a szabadelvű eszmék támogatói lettek ma ugyanazon vármegyék, melyek a multban az alkotmány védbástyái voltak; a szabadelvű eszmék védelmezésére sorakoztak ma a vármegyék, e kérdésben fog Hunyadvármegye is mai közgyűlésén határozni.

Az éljenzéssel fogadott főispáni megnyitó beszéd után felállott gróf Kun István, ki elköltözve a vármegye területéről, búcsút vesz a közönségtől, huszonöt évig vett részt a megye küzdelmeiben, követve mindenben meggyőződését; sokan küzdöttek vele egy sorban, sokan ellene; heves vitákat folytatott, de meg van róla győződve, hogy a küzdő felek mindegyike, más uton bár, Hunyadvármegye javára törekedett.

Imecs Ignác méltatva gr. Kun István ügybuzgóságát, melynél fogva a megye érdekeit úgy bizottsági tagsági, mint közgazdasági előadói minőségben előmozdítani törekedett, indítványozza, hogy a vármegye közgyűlése fejezze ki sajnálatát a gróf távozása fölött és szavazzon neki fáradságtalan buzgalmaért jegyzőkönyvi köszönetet. — Ez indítványt a közgyűlés egyhangulag elfogadta.

vacsorákat, melyek a benszülöttek hagyományos, ősi rangosztályát felforgatták a szó teljes értelmében. Az emberek most már a bányagazgató urék kitüntető meghívása szerint kezdték egymást értékelni. A kit még nem ért az efféle szerencse, annak a tekintélye az éber közönség szemében gyorsan alászállott. S ilyen sorsra jutott a mind eddig csodálatosan mellőzött Tavaszi Bertalan ur családja is, mely pedig a bányatanácsosék oda költözése előtt egyik mérvadó tekintély vala a városban. Sőt a szegény asszony pláne olyasmit is kezdett tapasztalni, mintha tartózkodóbb, hidegebb lenne egy-két olyan barátnéja, kik immár ama fényes estélyeknek boldog részesei voltak.

Ob, ez a szégyenletes állapot, hogyne okozott volna sok keserű percet a családnak!

Az ügyvéd ur gyöngéd szeretettel ereszkedett le a divánra a felesége mellé.

— Ugy-e, édesem, téged is egészen meglepett? No de seba! Most már meg van törve a jég! Többé senkinek sem lesz oka fumigálni, sem engem, sem téged.

Az asszony hálás tekintettel nézett a férjére, kihez azonban némi aggodalommal intézett egy kérdést:

— De vajjon elmeheztünk, Bercezi?

— Miért, édesem?

— Vajjon elereszt a Bubi?

Erre aztán hirtelen a férj is elkomorult s tüprengő gonddal kezdett babrálni barna szakálában. Jól látszott, hogy Bubit ő sem tartja valami csekély bökkenőnek.

Pedig ez az egész Bubi nem volt több mindössze egy haszontalan öt éves gyermeknél. Igaz, hogy öt éves

Gróf Thöroczky Miklós indítványa, hogy a tárgysorozat 53-ik száma, Budapest fő- és székváros, nemkülönben Zemplénnvármegye törvényhatósági bizottságainak átiratai, a kormány egyházipolitikai programja ügyében, a kormány és az országgyűlés képviselőházához intézett feliratainak hasonszellemű felirattal leendő pártolása végett; nemkülönben Dané Károly törvh. bizottsági tagnak indítványa a vallásipolitikai program helyeslése iránt a képviselőházhoz, valamint a kormányhoz intézendő felirat tárgyában, tekintve az ügy fontosságát s tekintve azon körülményt, hogy a vármegyeinek ritkán nyílik alkalma országos közpolitikai ügyekben nyilatkozni, a sorrend felbontásával elsőnek vétetessék tárgyalás alá, Hollaki Imre ellenindítványa ellenére elfogadtatott.

Egy kis nemzetiségi heccz.

Hosszu Ferencz dévai ügyvéd, a kit már országvilág ismer arról, hogy minden ok nélkül szokott megyei közgyűléseinken nemzetiségi vitákat előidézni, a tárgysorozatot megelőzve tiltakozik a főispánnak a nemzetiségekre vonatkozó megjegyzése ellen; igaz ugyan, hogy szóló a maga részéről nem ismeri el a magyar állameszmét. Hosszu F. e nyilatkozata a közgyűlési teremben óriási felháborodást idézett elő. „Ki vele,” „eláll,” „hazaáruló” kiáltások hangzottak fel tarka vegyületben, percekig tartott a tiltakozó zaj, melynek némi csillapultával Hollaki Imre szólal fel, a tisztí főügyészt kötelességének teljesítésére hiva fel; Lázár György tisztí főügyész kijelenti, hogy felszólaló nem ismeri a törvényt, melynek értelmében a tisztí főügyész csak az elnöklő főispán rendeletére tartozik a széksértési keresetet megindítani.

Br. Szentkereszty György főispán Hosszu Ferenczet felhívja, hogy nyilatkozzék, elismeri-e a magyar államot vagy sem? Hosszu, ki a közizgalom felköltése által célját érte, mint Neptun a szélvész által felkorbácsolt hullámokat, mosolyogva szemlélte a szavai által elért hatást; a főispán felszólítása következtében szavait igyekezett magyarázni; hosszu, percekig tartó küzdelem után végre szóhoz juthatott s kijelentette, hogy ő igenis elismeri a tényleg létező magyar államot, de a magyar állameszmét, mely szerinte csak üres, zsidó firkoneczok által forgalomba hozott fogalom, nem ismeri el, kijelenti különben, hogy ő és elvtársai legalább is oly jó hazafiak, mint az imént zajongók

korában már akkora imposztor volt, a mekkora egy kilenczven éves ember éppen semmiként sem lehet. A beczőző szülék irgalmatlanul elkényeztetették a Tavaszi név jövődöbeli egyetlen örökösét! Ambár a papának és mamának együttesen okvetlenül több eszének kellett lennie, mint neki; mégis a legtöbb dologban az ő követelő akarata döntött. Akkor fektüdtek le, mikor ő kívánta; akkor keltek fel, mikor tetszett neki a házat fellármázni; s csak akkor távozhattak nagy-néha hazulról, mikor változó hangulata nem tiltakozott az eltávozás ellen. Ugy élt a familiában, mint egy teljhatalmu kormánybiztos.

Tavaszi Bertalan hosszu, nehéz tünődés után végre elkészült a tervvel, a legönzőbb tervvel, melyet valaha csak apa szőtt a világon saját vére ellen. Kiderült arczal avatta be feleségét fufangos elhatározásába:

— Tudod mit, mami? Ma nem fogok irodába menni, hanem egész napomat a Bubinak szentelem. Meglásd: úgy ki fogom fárasztani estére a kujont, hogy alkonyatkor immár az ágyban lesz. Mi pedig szép esendesen felöltözzünk aztán és itt hagyjuk az urfit.

Az asszony örövendezve ugrott a férje nyakába s össze-vissza csókolta a zseniális mentő gondolatért. És mind ketten előre oly jóízűen kacagtak a Bubi rovására, hogy könnyeiket nem győzték törölni.

A Bubit csakhamar be is invitálták szépen a konyhából, hol éppen valami kiürült lekváros üveg oldalát tisztogatta kövér ujjával az édes maradéktól.

A papa még a szokottnál is nyájasabban szólott: — Na, Bubi, szépen meg kell mosakodni. Aztán

nagy tömege. (Isten őrizz meg hazánkat sok ily jó hazafitól.) A főispán, tiszti főügyész és a zajongásban kimerült bizottsági tagok tudomásul vették Hosszu Ferencz e rectificáló nyilatkozatát.

Az egyházpoltikai kérdés.

Kapcza Gyula megyei főjegyző előterjeszti Budapest fő- és székváros, valamint Zemplénvármegye már ismert átiratait a kormány egyházpoltikai programjának pártolása ügyében, felolvassa egyúttal az állandó választmányi javaslatát, melynek értelmében a megye közgyűlése hasonszerű förlíratot intézzen az országgyűléshez és a kormányhoz.

Br. Bornemisza Tivadar kijelenti, hogy a javaslatot elfogadja és hozzájárul az állandó választmányi javaslatához, de csak úgy, hogy a felírat egyedül a képviselőházhoz s nem egyúttal a kormányhoz is intéztessék, mert nem bizik abban, hogy a kormány ez eszmét a nemzet nagy többségének óhajására képes lesz megvalósítani.

Demián Vazul brádi gör. keleti esperes tárgyalos és szépen előadott román nyelvű beszédében, melyet az egész közgyűlés osztatlan figyelemmel hallgatott végig, kinyilatkoztatja, hogy nem fogadhatja el az állandó választmányi javaslatát, mert a kormány egyházpoltikai programját nem helyesli; a polgári házasság szerinte alá ássa a köznépi vallás-erkölcsi alapját, már pedig vallás-erkölcsi alap nélkül haszontalan munka, meddő küzdelem az államot consolidálni; a polgári házasság csak szaporítaná a concubinatusokat s gyengíti az egyházak tekintélyét s a népre való befolyását; az egyház ilyen szervezet mellett nem lehet a polgári társadalomnak, az államnak védbástyája, mert nem tarthatja féken a vallási alapjától megfosztott népet; ezt bizonyítja a nyugati államok szocialistákus mozgalmak. Az eszményi humanizmus csak a keresztény vallásban található fel, s ezért a keresztény és zsidó vallást nem lehet a liberalizmus czéje alatt összeegyeztetni. Indítványozza ennél fogva, hogy az állandó választmányi javaslatának mellőzésével az egyházpoltikai kérdés vétessék le a napirendről.

Réthy a javaslat védelmére szólal fel; válaszol br. Bornemisza Tivadarnak s válaszol Demián Vazulnak; utóbbi ellen különösen bizonyítja, hogy nálunk a liberalizmus kedvéért nem erőszakolnak oly dolgot, melyre nincsen szükség, mert a polgári házasságot éppen a közszükség vetette fel; nem is olyan új keletű a nemzet ily irányu óhaja, de a mi kormányaink késlekedtek, addig a nyugati államok mind meghonosították; sőt a keleti szomszéd államokban, Romániában is behozták! (Hosszu szerint az más; Románia nem poliglott állam; ott sem helyes.) Réthy bizonyítja továbbá, hogy éppen vallás-erkölcsi tekintetek parancsolják, hogy hazánkban, a hol annyiféle a házassági törvény, a hány vallásfelekezet van, e tekintetben végre-valahára egység legyen; ne tekinthesse egyik egyház a másik előtt megkötött házasságot törvénytelennek; a vadházasságok sem fognak szaporodni, sőt ellenkezőleg, szülőreményli, hogy nagyon is megapadnak, mert kívált a

papa ebédig kiviszen sétálni a városi erdőre. Vesszünk a piacon szentjánoskenyeret s azután a dugós puskával az erdőn meglőjük a nyulat.

A Bubi tüstént kapta a puskáját s kész volt ugyan lekvárosan mindjárt utra kerekedni. Alig lehetett valahogy egy kis felületes mosdást ráerőszakolni.

Végre elindultak. De már a piacon meggyúlt vele a baj. A boltban, hol a szentjánoskenyeret árulták, meglátott egy kétszövű valóságos puskát és ordítani kezdett, hogy neki az a fényes, nagy puska kell. Csak nehezen birták megértetni vele, hogy a kéményseprő azzal a puskával elfogja az embert; különben is a nyulat jól meglőni csak a Bubiéval lehet.

Ezeket aztán csakugyan maga is belátta.

Az erdőben a papának újból sok vesződsége támadt. A kis vadász makacsul követelte a meglőendő nyulat, mely hogy nem akart sehogy a gyilkos bádoggal elébe kerülni: olyan sirás keletkezett, hogy még a szanta nyulak is bizonyosan kerekét oldottak azon a környéken. Nem volt egyebet mit tenni, mint sok járás-keles után fáradtan leülni egy terebélyes vén fa árnyékába, hogy — lessék a nyulat.

A közelben valami semmiházi rigó zörgött a földön a tavalyi száraz leveleket s Bubi meg volt győződve szentül, hogy most jön ám a nyul! Bezzeg elhallgatott! Sőt addig leste feszült figyelemmel, folytonosan egy pontra bámulva, míg utóljára a papa térdén édesen... elaludt.

Eközben a plébánia tornyában meghúzták délre a harangot. Haza kellett okvetlen indulni; de Tavaszi Bertalan ügyvéd ur nem merte a fiát felkelteni, mivel hogy az ígért nyullal még most sem szolgálhatott volna.

görög keleti egyházban annyira meg van nehezítve és drágítva az egyházi áldás megszerzése, hogy a nép szegényebb osztálya költségkímélésből inkább vadházasságban él.

Hollaki Arthur, br. Boremisza T. és Demián fel-szólalásai után a vita berekesztetett; a közgyűlés 121 szavazattal vetette el Demián indítványát, melyet 22 nemzetiségi pap és ügyvéd támogatott; Bornemisza indítványa is megbukott, miután mellette csak 17 ellen-zéki férfiú lépett fel. A kormány egyházpoltikai programját helyeslő határozat egészen az állandó választmányi javaslata alapján igen nagy többséggel ment keresztül.

Algyógy-zalathna-abrúdbányai utvonat.

Az algyógyi járásnak, mely Alsó-Fehérmegye határán végig nyúlik a Marostól Zalathna és Abrúdbánya vidékéig, csak a Maros partján van járható jó útja; a felső rész egy, a világtól teljesen elzárt zűg, hova szolgabíró, tanfelügyelő csak lóháton, néha életveszéllyel küzdve tudott behatolni. A vármegye e bajon segitendő elhatározta, hogy e vidéknek is épített utat s az Algyógytól Nagy-Almásig terjedő vonalat bevette a megyei utak hálózatába. E költséges utvonat azonban Nagy-Almásnál végződve, zsákutcza lett volna. Ez a körülmény nem kerülte ki a kereskedelmi minis-ternek figyelmét, ki közforgalmi és hadászati szempontok-ból óhajta az összeköttetést a szomszédos két megye közt ezen a ponton is létrehozni, megnyitva ez által Abrúdbánya és Zalathna vidékének a Marosvölgyet Szászváros felé is. Ez okból felhívta a nevezett minis-ter Hunyadvármegye törvényhatóságát, hogy a Nagy-Almástól Alsó-Fehérmegye határáig terjedő három kiló-méternyi utat szinten vegye fel a megyei uthálózatba, mely vonalat azután a minis-ter saját tárczájának terhére fog kiépíttetni.

Ez utvonat, illetőleg utszakasz felvétele tekintetében br. Bornemisza Tivadarnak, ki nem bizik a kormányi ígéretek őszinteségében, aggályai vannak, mely aggályokat sem az alispán, sem a főmérnök fejtegetései nem tudtak eloszlatni a báró urban, kinek kivételével a közgyűlés tagjai örömdetes tudomásul vették a kereskedelmi minis-ter leiratát s a három kilométernyi vonalat a megyei utak hálózatába felvették. A mi az Algyógy és Gyalmánál közt építendő Maroshidat illeti, a közgyűlés előre is kijelenti, hogy költség hiányában semmivel sem járulhat hozzá, mind-azon által megbizva az alispánt, hogy a révtulajdonosok-kal ez irányban tárgyalásokat indítson s azok eredményé-ről a legközelebbi közgyűlésnek jelentést tegyen.

A millenniumi kiállítás.

Tárgyalás alá vétetett a kereskedelemügyi magy. kir. minis-ternek, mint az 1896. évi ezredéves kiállítás országos bizottsági elnökének leirata a Budapest rendezendő országos kiállítás ügyében. Az állandó választ-mányi javaslata: a közgyűlés vegye örömdetes tudomásul a minis-ternek az ezredéves kiállításra vonatkozó leiratát s hazafias kötelességének tartja a kiállítás fényének

Ez okból felvette szép lassan a vadászt az ölébe s a kertek megett fáradtan ballagott terhével hazafelé. Nem merte utját a piacnak venni; nagyot csorbitott volna a tekintélyén, hogy akkora gyereket maga czipel végig a városban. Hátha éppen a bányaigazgatókkal találkozónék szembe!...

Bubi otthon sem ébredt fel még egy jó darabig; de mikor felébredt: pompásan érezte magát az erdei kirándulás után s mohó étvágygyal költötte el a számára félretett maradék ebédet.

Most a papa akart delutáni álmokra egy kissé le-pihenni. Hanem abból ugyan semmi sem lett! A család szemefénye miután jól kialudta magát s hozzá meg-ebedelt: veszedelmes hajlandóságot kapott a játékra.

— Papa, állj négykézláb. Ülök a hátadra. Lovagolok veled a szőnyegen.

És a papa, kinek úgy is szándéka volt kifárasztani és így majd lefőzni az „urfit“, kénytelen vala oktan lónak lealázni magát és ugrálni, rázni a jókedvű buszárt, hogy annál inkább biztosítsa a sikert estére.

A mama ezalatt mosolyogva lopta be magát az oldalszobába, hol szerény odaadással folytatta a pipere munkát. Elévette a legelegánsabb fekete köntösét, melyet a legujabb tavalyi divat szerint csak nem rég állított ki a kis város egyik előkelő czéje. Igazi hangya-szorgalommal fodrozta, máslizta, csipkázta a hatásra számító szép ruhadarabot.

A másik szobában szintoly lelkesen folyt a terv-szeri munka. Mikor a lovaglást megunták, a papa hintát kötött Bubinak az egyik ajtó szemöldökfájára s legalább egy órahosszat lóbálta rajta a zsvajgó gyermeket.

és sikerének emelésére minden rendelkezésére álló eszközzel közreműködni. E végből felkéri br. Szent-kereszty György főispánt, hogy a hunyadvármegyei szervezési bizottság elnökségét vállalja el, s mint ilyen egyetértve az alispánnal állítsa össze a megválasztandó bizottság tagjainak névjegyzékét, s annak idején tegye meg a közgyűlésnek erre vonatkozó javaslatát.

Hosszu Ferencz dévai ügyvéd, ki megyei köz-gyűléseinken semmiféle alkalmat sem szalaszt el, mely neki nemzetiségi reklámul alkalmasnak látszik, ezen kérdésnél is felszólalt. Kijelenti, hogy az országos ki-állításokat, melyeknek czélja a külfölddel megismertetni a nemzet előhaladását, kötelességének tartja támogatni, de az 1896-iki országos kiállítást, melynek politikai háttere van, nem támogathatja. Az a kiállítás a magyar honfoglalás ezredik évfordulójának megünneplésére rendeztetik; már pedig Hunyadvármegye lakosságának túlnyomó többsége román nemzetiségű, ezeket pedig egyáltalán nem érdekli az, hogy mikor foglalták el a magyarok hazájukat; ezért nem fogadhatja el az állandó választmányi javaslatát. Hosszu úr azonban ez alkalommal nagyot csalódott, mert a kívánt és óhajtott hatás el-maradt; a közgyűlés, mely már nagyobbakat is hallott az igen tisztelt ügyvéd úrtól, e kijelentésére nem háborodott fel, nem zajongott, hanem minden izgatottság nélkül, mintha Hosszu Ferencz egyáltalán nem beszélt volna semmit, egyértelmű határozattal elfogadta az állandó választmányi javaslatát.

Az alispáni jelentés.

A tárgysorozat rendjén Hollaki Arthur alispán beterjeszti a múlt évre vonatkozó jelentését, melyet azon-ban, mivel 16 ívre terjed, csak kivonatossan, főbb kör-vonalalaiban ismertet. A közigazgatás minden ágára vo-natkozó s élénk érdeklődéssel hallgatott jelentésre töb-ben tettek észrevételeket.

Elsőnek szólalt fel Demián Vazul, ki hibáztatja a hatóságnak azon intézkedését, melynél fogva a múlt év nyarán egy zászlóalj katona rendeltetett Brádra, pedig a közrend nem volt sehol megzavarva; kikél a szerinte törvényellenes házkutatások ellen, mint a melyek a békés polgárokat személyes szabadságukban korlátoz-ták, s ez irányban következő határozati javaslatot ter-jeszti be: „A közgyűlés rosszalja a brádi és körösbá-nyai járásokban eszközölt házkutatásokat s utasítja a hatóságot, hogy a kutatás eredményéről igazolványt állítsanak ki.“

Hosszu Ferencz kifogásolja az alispáni jelentést, a mely szerinte nem elég alaposan és kimerítően van szerkesztve; helyteleníti a katonaságnak Brádra való kirendelését és helyteleníti az alispánnak ez alkalom-mal kiadott felhívását; javasolja, hogy a közgyűlés ne vegye tudomásul a jelentést, hanem utasítsa az alis-pánt, hogy a jelentést nyomassa ki, osztassa szét a ta-gok közt s a legközelebbi közgyűlésen újból tűzze ki tárgyalásra.

Hollaki Arthur válaszában kijelenti, hogy a múlt évi intézkedések szükségét ő sajnálja legjobban, mert senki sem óhajta inkább mint ő a nemzetiségek békés

Hanem az a játék is apránként becsületet veszített. Valami újabbat kellett kitalálni. Következett a „bujódsi“, künn az eperfás udvaron. A papának kellett „huyni“, mig Bubi elrejtőzik és keresgélés közben a szegény ember néha csakugyan már türelmét veszté, mig a fiára rátalált. Ugy eltudott a haszontalan bujni!

Mégis a papát leginkább az viselte meg, mikor „lovasdit“ játszott a fiával. Persze a ló csak megint maga volt! Egy vékony zsinag szolgált gyeplő gyanánt; az első végét ő fogta, a hátulsót Bubi. Ugy nyargaltak az udvaron alkonyatfeléig.

Ekkor bementek vigan a hálósobába, hol a mama már tapintatos előrelátással elrendezett mindent. A ro-letták az ablakon le voltak eresztve, az éjjeli szekrényen a gyertya meg volt gyújtva és a megvetett puha, fehér ágyak csábítólag integettek a belépő elébe.

— Na, Bubi, most immár lefeksztünk, imádkozunk és elalszunk szépen, — mondá az ügyvéd ur.

— De papa is lefekszik, — vágott vissza ártat-lanul Bubi, ki különösen e nap folyamán még inkább megszokta, hogy apapával mindeneket egytt csináljanak.

— Nem kedvesem; papa még fenn marad. Papá-nak dolga van.

Erre Bubi minden további teketória nélkül a földhöz vágta magát s úgy elkezdett ordítani, hogy egy jól táplált oroszánkölyök sem vallott volna vele szégyent. Egyszerre szederjes lett mind a két kis arcza, a nagy felháborodástól.

— Teremtő isten! Frázt kap ez a gyermek! — ölelte fel a földről a megrémült anyá.

S kétségbeesetten nézett a férjére:

— Mit tegyünk?

Ujdonságok.

— **Báró Szentkereszt György** főispán, lelkes óvációkban részesítették e hó 24-én névnapi alkalomból. A vármegye központi tisztviselői, Déva város előjárósága és az államépítészeti hivatal tisztviselői Hollaki Arthur alispán vezetése alatt tisztelegtek a főispánnál és őt melegen üdvözltek, a kir. pénzügyigazgatóság Andersen László p.-ü.-igazgató, a kir. törvényszék és kir. ügyészség dr. Solyom-Fekete Ferenc kir. törvényszéki elnök, a dévai főreáliskola tanárai Téglás Gábor igazgató, a tanítóképezde tanárai Hetey Gábor igazgató, a kir. tanfelügyelőség Réthi Lajos kir. tanácsos és tanfelügyelő, a körjegyzők küldöttsége Furka Ferenc körjegyző és végül a dévai ipartestület argyán György alelnök vezetése alatt jelentek meg és szívesen üdvözltek a főispánt. Magánosok is számosan jelentek meg a népszerű és köztisztelt álló főispánnál. Br. Szentkereszt főispán igen szívesen fogadta a megjelenteket és megköszönve megemlékezéseiket, családjaéhoz és onnan a gazdagon feltérített ebédlőbe vezette őket, hol a vendégszerető háziúr és közszeretben álló leányai kínálták a vendégeket.

— **A hercegprímás levele.** A dévai rom. kath. egyházközség nevében annak főgondnoka Lázár György üdvözlte Magyarország hercegprímását, az őt közvetlenül fenyegető életveszélyből való kimenekülése alkalmából. Ez üdvözlő feliratra a primás egészen sajátkezűleg írta a következő levelet: „A dévai rom. kath. hitközség főgondnokságának. A dévai rom. kath. hitközség szíves részvételét és üdvözléseit ösztönzi tőle. Budapest, 1893. évi április 21-én; kiváló tisztelettel Vaszary Kolos, Bibornok-Ersek.”

— **Barcsay Béla** főszolgabíró harmincz éves szolgálati jubiläumának megünneplésére f. hó 24-én az ünneplő főszolgabíró barátai, ismerői és tisztelői nagy számmal gyűltek össze a Fehér-kereszt szálloda éttermében, hogy kedélyes vacsorával fejezzék be a jubiláris ünnepélyt. Ott volt a megye, honvédtisztikar, a törvényszék, pénzügyigazgatóság, tanfelügyelőség, a tanintézetek tanárai, ügyvédi kar, iparegyet és számosan e testületekhez nem tartozók közül. Képviselve volt Piski-telep, a járási körjegyzők; résztvettek még a közgyűlésre bejött bizottsági tagok s ezek közt a főszolgabírók legnagyobb része. Nem kis aggodalom szállta meg Müllnert, a szálloda derék bérletjét, ki 120 ember helyett kénytelen volt 150-nél többet megvendégelni; de azért nem volt hiba; az igen izletes vacsorát pontosan szolgálták fel; a bor jó volt; általán a rendezésért Csulay Lajost, a vacsoráért Müllnert feltétlen dicséret illeti. A felköszöntök sorát Hollaki alispán kezdte meg, méltatva Barcsay Béla érdemeit; ő érte emeltek még poharat dr. Solyom-F. Ferenc, Csulay Lajos, grf. Kun István és többen. Felköszöntökben nem volt hiány; a kedélyes vacsora csak éjtel után ért véget.

— **Negyedik megyei aljegyző.** Hunyadvármegye a belügyminister engedélyével egy negyedik aljegyzői állomást rendszeresített; ez állásra két pályázó jelentkezett, kik közül a legutóbbi közgyűlés egyhangú felkiáltással **Finn János** tiszteletbeli megyei aljegyzőt és szab. áll. honvéddadnagoyt választotta meg.

— **Jutalmazások a vármegyénél.** A megyei központi számvevőség tagjai részére az 1893—94. évi közüti költségvetés adatainak és mellékleteinek egybeállítását alkalmából kifejtett rendkívüli munkálatukért, az útdó alaphól 300 frt jutalom szavaztatott meg a közgyűlés által, mely Jánosi György megyei írnokot szintén 50 frt jutalomban részesítette.

— **Alapítvány a dévai főreáliskola internatusában.** Hunyadvármegye közönsége elhatározta, hogy a dévai főreáliskolával kapcsolatosan fennálló internatusban egy 130 forintos alapítványt tesz az árvaalaphól azon kikötéssel, hogy ez összegből egy megyei tisztviselőnek szegénysorsu de jóiseletti és szorgalmas árva gyermekeket oktatást. E határozat végrehajtása a belügyminister jóváhagyásától van függővé téve.

— **A szinpártoló egyesület** érdekében ismét volt egy szűkebb körű értekezlet, mely elhatározta, hogy az érdeklődő közönséget május hó 14-ikén gyűlésre hívja össze s a kész tervezetet beterjeszti.

— **A szüléket a főreáliskola igazgatósága** ez uton is figyelmeztetni kívánja, hogy az iskolai törvények szigorúan tiltják a tanuló ifjúságnak a fegyverek bírást és hordozását. Ez okból kívánatos, hogy e tekintetben szigorú ellenőrzést gyakoroljanak.

— **Májusi ájtatosságok.** Folyó év május 1-én, azaz hétfőn délután 6 órakor veszik kezdetüket a májusi ájtatosságok a rom. kath. zárdatemplomban.

— **Sorozás.** A körösbányai járásban előállított 305 állítókötetes; besoroztatott az ujonczjutalékba 82, a póttartalékba 3. A brádi járásban előállított 395; besoroztatott az ujonczjutalékba 124, a póttartalékba 17.

Laptulajdonos: Réthi Lajos.
Felelős szerkesztő: Kun Róbert.
Kiadó: Hirsch Adolf.

Egy jó házból való fiu
tanulónak
felvétetik

Becker Károly

üveg- és porcellán üzletében Déván
özv. Demeter Jánosné házában.

együttélését. A tiltott nyomtatványokat kutatni kötelessége volt, örvend, hogy semmit sem találtak, és hogy az illetők polgári becsületükben csorbát nem szenvedtek, mutatja az, hogy Demján Vazul a reá következő közgyűlésen a közigazgatási bizottság tagjául választatott meg.

Felszólalt még Hollaki Imre is; a képviselőválasztás emlékének hatása alatt keserű gúnnyal kezdi meg a polemiát, majd szenvedélye által elragadtatva oly erős kifejezéseket használ, melyek szokatlanok vármegyénk tanácsstermében; végül benyújtja a következő határozati javaslatot: „A közgyűlés a brádi járás területén történt és csendőrök közbejöttével fogantatott házmozgásokról szóló alispáni jelentést tudomásul nem veszi s annak megvizsgálására egy bizottság küldet ki, mely a vizsgálat megejtése után jelentését a legközelebbi közgyűlésen adja be.”

A közgyűlés nagy többsége mind a három indítvány elvetésével tudomásul vette az alispáni jelentést. Ezzel a közgyűlés izgalmas jelenetekben nem szűkölködő része befejeztetett s a zajos terem csendes lett délutáni 3 óráig, a mikor a közgyűlési tagok, megfogyva bár, újból elfoglalták helyeiket.

A tisztviselői fizetések rendezése.

A délutáni ülésen csak a megyei tiszt-, segéd-, kezelő- és szolgaszemélyzet illetményeinek újból való megállapítása idézett elő egy kis elevenebb eszmecserét. Ezuttal az országgyűlési képviselők támadták meg a lapunk múlt számában már ismertetett javaslatot. Pogány Károly, gr. Thoroczkay Miklós, Lázár Árpád egymásután sorompóba léptek a főszolgabírók érdekében, kikre nézve sérelmesnek jelezték azt, hogy a főszámvevő és főpénztárnok 50 frttal több fizetést húz; és mert a rendelkezésre álló összegből nem lehet a tiz főszolgabíró fizetését, mely az eredeti 1000 frtról 1150 frtra emeltetett még 50 frttal növelni, azt javasolják, hogy a főszámvevő és főpénztárnok 1200 frtra javasolt fizetése is 1150 frtra szállíttassék le. Az alispán felvilágosító szavai után, ki védelmére kelt a javaslatnak, a közgyűlés többsége a beterjesztett javaslatot változatlanul fogadta el. — Ugyancsak változatlanul fogadta el a közgyűlés a dévai közkórházi személyzetre vonatkozó fizetésemelési javaslatot.

A keblí ügyek letárgyalása után dr. Farkas Béla indítványára soron kívül elővetetett a községi és körjegyzői karnak kérvénye. A megyei közgyűlés a múlt évben szabályrendeletet alkotott, mely megállapítja a körjegyzőknek magánokiratok szerkesztéséért fizetendő díjakat. E szabályrendeletben megállapított igen csekély díjak némi emelését kérték a jegyzők; a közgyűlés e méltányos kérést minden vita nélkül teljesítette és a díjtételeket a jegyzői kar óhajának megfelelően emelte.

Ezen ügy letárgyalása után elnöklő főispán tekintettel az előhaladott időre a közgyűlést elnapolja s folytatását másnap d. e. 9 órára tűzi ki.

Április 26-án.

A másodnap közgyűlés nagyon csekély érdeklődés mellett indult meg; szörványosan szállogóztak be

A férj bátoritól és ravaszul sugta a fülébe:

— Mi is lefeksznék, édesem, a mig elaluszik.

Van még elég idő.

És békéltető hangon kezdték Bubinak a dolgot magyarázni:

— Fektdj le, kedvesem! Inkább a papa is, mama is lefekszik.

Bubinak a sirókája azonnal elállott, mintha mi sem történt volna. Megimádkozott és lefeküdt a kis rostélyos ágyba, mely a két nagy ágy közé volt helyezve.

Papák is két felől nyomban lefeküdtek és elfújták a gyertyát, miközben egymásnak visszafajtott nevetéssel hunyorítottak a kis ágyon keresztül. A férj még át is sugott:

— De már ezt a gyereket mégis csak lefőzöm!

Bubi azonban ma szokatlanul nehezen tudott elaludni. Pedig bizony még a papa is elfáradt, addig fárasztotta a kicsi makrancost.

Egy izben már szentül bízhet akármely, hogy a gyerek nem tud a világról, mikor egyszer csak váratlan megszólalt:

— Ugy-e papa, a teve nem bántja a jegesmedvét?

Hanem a papának épen nem volt kedve ismét beszédbe állani; ellenben a helyett tüntetőleg horkolni kezdett, hogy Bubi is tanuljon jó példát és jobban megemberelje magát.

És csakugyan Bubi többé nem is okvetetlenkedett efféle oldalkérdésekkel. Fogott a jó példa és ő is elcsendesült.

A mama bedugta a párnák alá fejét, hogy vala-

az igen tisztelt bizottsági tagok s unatkozva hallgatták az előadókat, kik lelkiismeretes pontossággal és részletekkel indokolták meg határozati javaslatukat, tövérről-hegyére elmondva, miért kell Felkenyér község képviselőtestületének Oltean Juon I. Ilie és társai felebezési költségeik visszatérítése tárgyában hozott határozatát megsemmisíteni s miért kell helyben hagyni a folti bíróválasztást elutasítva Szabó Petru I. Niculae és társai folti lakosoknak a választás ellen beadott felebbezését. Minden tárgy után megkérdezte a főispán „Meltóztatnak elfogadni?” s minden tárgy után felhangzott az egyhangú válasz „Elfogadjuk.”

A társhatósági átiratok közül Jász-Nagy-Kun-Szolnokmegye törvh. bizottságának a járványok elleni védekezést szabályozó törvény alkotása iránt a képviselőházhoz intézett feliratát, Ugocsavármegyének a körorvosi intézmény államosítása iránt a képviselőházhoz intézett felirata, valamint Zemplénvármegyének az állami tisztviselők, altisztek és szolgák nyugdíjazásáról szóló 1885. évi XI. t.-cz. 8. §. és az erre vonatkozó további §-ok törvényhozási uton megváltoztatása tárgyában a m. kir. minisiterelnök urhoz intézett felirata pártolásra talált és valamenyire nézve el lett határozva, hogy illetékes helyekre hason-szellemű feliratok intéztessenek.

Végül br. Bornemisza Tivadar azon indítványa, hogy a tövis-aradi vasut-vonalon gyorsvonatok engedélyezése iránt ismételtén kérvény intéztessék kereskedelemügyi minisiter urhoz — általános helyeslésre talált és a gyorsvonatok engedélyezése iránt nevezett minisiter ur feliratilag fog kéretni

Másfélóra alatt kimerült a tárgysorozat s a közgyűlés egyetlen felszólalás nélkül befejezhető lett volna, ha Hollaki Imre nem terjeszt be egy interpellációt, melyben ismerteti Hosszu Ferencnek a 25-iki közgyűlésen elmondott ama szavait, melyek szerint a magyar államszmét el nem ismeri, a mi által, interpelláló véleménye szerint a magyar államot „de jure” megtagadta. Kérdi a főispántól, miért nem torolta meg ezt a tegnapi közgyűlésen, vagy talán van ez irányú titkos utasítása?

Br. Szentkereszt György főispán igen higgadt válaszában mindenekelőtt kijelenti, hogy ő eljárásért a belügyminisiternek tartozik felelősséggel s nem a közgyűlésnek, mely által ennelfogva nem interpellálható meg; mint a békés kiegyenlítés embere szívesen szolgál az interpelláló megnyugtására egy kis felvilágosítással. Ő mint elnök az ingertől zaj lecsillapultával először is azon kérdést intézte Hosszu Ferenchez, elismeri-e a magyar államot vagy nem? Hosszu minden habozás és kitérés nélkül kijelentette, hogy igenis elismeri a magyar államot; e választ a közgyűlés hallgatagon tudomásul vette, minelfogva további eljárásra nem volt szükség. A mi a titkos utasításokat illeti, azokról szólónak semmi tudomása sincs, mert semmiféle utasításokat sem kapott. A törvény és lelkiismerete szabják meg tetteit s nem titkos utasítások.

Ezzel a közgyűlés befejeztetett.

miként hangosan nehogy elkacagja magát. Annyira tetszett a férje alakoskodó horkolása!

És ott egy elgondolkozott a gyermeke felől!... Többször elmondogatta magában boldogan: „Akaratos egy kisse, mert az a Bercei igen sokat elnéz neki... Igaz, én sem bántanám a világ minden vagyonáért... De azért ember lesz a lelkemből, mert nagyon jó szíve van.”...

Apránként elmosódott a világ előtte; egyedül csak a gyermeke jövődjét látta...

Talán még akkor is ezt a boldogító, édes gondolatot fűzőgette tovább, mikor férje megérintette és csöndesen átszóltott:

— Mami! Nehogy elaludjál; én talán márszinte el is szenderedtem.

Az asszony ijedten pattant ki az ágyból, a férj meg világot gyújtott s egyszersmind akkorát kiáltott, hogy az egész szoba megrendült beleje:

— Jézusom, mami! Hiszen elmúlt — tizenkettő! S a szoborra kívülről asszonynak bánatos szemrehányással folytatá:

— Láthattad, hogy én a sok játéktól egészen ki vagyok merülve. Mért nem ügyeltél te legalább magadra! Most már vége az estélynek örökre! Még csak tisztességes mentségünk sem maradt!

A szokatlan lármára Bubinak is kirepült az álmom a szeméből s csodálkozva dugta ki göndör buksi fejét a takaró alól. De az elkeseredett apa ingerülten kiáltott reája:

— Aludj! Vigyen el az ördög! Tönkretetted papát is, mamát is!...

(Fővárosi Lapok.)

Birtokrendezési hirdetmény.

A dévai kir. törvényszék közölni teszi, miszerint özv. Simon Jánosné és társainak Maros-Brette község birtokosai ellen Maros-Brette község határa a tagosítás elrendelése iránt beadott kérésük folytán a felek meghallgatása, úgy az elrendelés feltételének kinyomozása végett a 356-1893. I. M. számú urbéri utasítás 45. §-hoz képest tárgyalási hatánapul Maros-Brette községhez 1893. év május hó 25-ik napjának d. e. 8 órája tűzetik ki, mikorra érdekelt felek azzal idéztetnek meg, hogy a meg nem jelent felek úgy fognak tekinteni, mint a kik a tagosításba beleegyeznek.

A tárgyalással Fábán Imre kir. törvényszéki bíró bizatik meg.

A dévai kir. törvényszéknek, 1893. március hó 18-án tartott üléséből.

Sólyom-Fekete Ferencz,
elnök.

Tulván,
jegyző.

Szám 34-1893.

árv.

2-2.

Árverési hirdetmény.

Ezennel közölni tétetik, miszerint néhai Goldstein Mihály és neje hagyatékát képező 596. számú v. hunyadi tjkönyvben 541. hr. sz. alatt levő 238 □ öl területű belsőség, és ugyanazon tjkönyvben 1109. hr. sz. a. levő 16 hold 859 □ öl területű külső birtok folyó 1893. évi május hó 9-én d. e. 10 órakor V. Hunyad városában a helyszínen tartandó közárverés útján eladatnak.

Az eladás tárgyat képező fekvőségek iránt a szükséges felvilágosítást alólírott a hivatalos órák alatt adja meg.

V. Hunyad város árvaszéke, 1893. április 18-án.

Frischholz Árpád,
tanácsos
árvaügy-előadó.

Popper Gerson

fakereskedő

* Hátszegen. *

Vesz és elad

mindennemű faárukat (deszkát, léczet, épületfát és gömbfát, u. m. tölgy, fenyő, dió, jávorfát stb., végre tűzifát) minden méretben és mennyiségben.

A malomvizi fűrésztelép termékeinek eladása.

3-10.

Sz. 3687-1889.

polg.

1-3.

Birtokrendezési hirdetmény.

Br. Bornemisza Tivadarnak Boicza és Kalamanesd összesített község ellen Boicza és Kalamanesd egyesített község határán, a boiczai 176. sz. tjkvben lévő, 87 hold 1523 nsz. öl közhasználatu erdő és legelő urbéri elkülönítés és arányosításának megengedhetősége iránti keresete folytán az urbéri elkülönítés és arányosítás megengedhetőség kérdésének megállapítása végett tárgyalási határidőül 1893. évi május hó 30-ának d. e. 9 órája tűzetik ki Boicza községhez, mikorra felek a 356-1893. I. M. sz. urbéri utasítás 38. §-ban írt jogkövetkezmények terhe alatt idéztetnek, és pedig felperes azzal, hogy meg nem jelenése esetén költségére és hátrányára ügygondnok fog kinevezetni, alperesek

azzal, hogy a tárgyaláshoz egy közös meghatalmazottat jelöljenek meg annnyival inkább, mert ha ezt elmulasztanak, részükre az eljáró bíró által fog ügygondnok kinevezetni.

Déván, a kir. törvényszéknek 1893. évi március hó 24-én tartott zárt üléséből.

Sólyom-F. Ferencz,
elnök.

Tulván,
jegyző.

Sz. 13749-1893.

II.

Hirdetmény.

Közölni tétetik, hogy a nagyméltóságú m. kir. pénzügyministerium engedélye folytán a folyó év május hó 1-én, Hunyadvármegyébe bekebelezett, dévai járásban fekvő M.-Solymos községben új pénzügyi szakasz állítatik fel és kerületébe a következő községek oszthatnak, és pedig az algyógyi szakasz kerületéből: Arany, Bánpaták, Gyertyános, Kéménd és Vormága, a m.-illyei szakasz kerületéből: Branyicska, Barcsd, Boóz, Dumesd, Furksora, Gyalakuta, Kabesd, Lunksora, Tirnova, Tirnovicza, a boiczai szakasz kerületéből: Alsó-Kajanel, Bezsán, Berekszó, Boholt, Burjánfalva, Felső-Csertés, Nagyg, Hondol, Nozság, Haró és Maros-Solymos.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Déva, 1893. évi április hó 20-án.

Sz. 1564-1893.

tkvi.

Utóajánlati árverési hirdetmény.

A dévai kir. törvényszék, mint tkvi hatóság részéről közölni tétetik, hogy Dobai Károly ügyvéd által képviselt brasoói bánya- és kohó-részvénytársaság végrehajtónak Schuller Istvánné Frits Karolina szászvárosi lakos végrehajtást szenved ellen 1000 frt tőke és járuléka iránti végrehajtási ügyében, N.-Szebenben székelő Albina takarékszövetkezet utóajánlata alapján az 1891. december 31-én megtartott árverés az 1881. évi 60. t.-cz. 187. §-a értelmében hatályon kívül helyeztetik és a törvényszék területén fekvő dévai 99. számú tjkvben A + 1. rsz. a. foglalt 251. és 252. hr. sz. belsőség és a 664. sz. tjkvben A + 1-3. rsz. a. foglalt 1572., 2447., 2448. és 2451. hr. sz. szántó, kert és szőlő az utóajánlatban ígért 400 frt kikiáltási árban az 1893. évi május hó 26-án.

Szám 479-1893.

Haszonbérbeadási árverési hirdetmény.

Közölni tétetik, hogy a vajda-hunyadi m. kir. uradalomhoz tartozó és alább felsorolt bértárgyaknak további hasznosítása végett az alább megnevezett helyen és napon, felsőbb jóváhagyás fentartásával, írásbeli zárt ajánlatok tárgyalásával egybekötött nyilvános szóbeli árverés fog tartatni, melyre haszonbérbeadni kívánók 10% bánatpénzzel ellátva oly hozzáadással hívatnak meg, hogy azon 50 kros bélyeggel ellátott, lepecsételt és kellő feliratu írásbeli zárt ajánlatok is, a kikiáltási összegnek megfelelő 10% bánatpénzzel ellátva, az árverés megtartásával megbízott vajda-hunyadi m. kir. uradalmi ispánsághoz, vagy az árverést megelőzőleg 3 nappal az aradi m. kir. jószágigazgatósághoz adhatók be. Ezen ajánlatokban, melyekben az 50 kros bélyeg szabály szerint átirandó, a megajánlott év és holdankénti, esetleg évi haszonbér nemcsak számokkal, hanem betűvel is tisztán, érthetően kiírandó és világosan kijelentendő, hogy ajánlattevő az árverés feltételeit, melyeket aláírni köteles, ismeri és azoknak magát feltétlenül aláveti.

A szó- és írásbeli ajánlattevők kívánatra igazolni tartoznak vagyoni állásukat és bérleti képességüket. Oly kincstári bérlok, kik haszonbéri hátralékban vannak, továbbá, kik csőd, gyámság, illetőleg gondnokság alatt állanak, vagy a kik nyereségvágyból eredő büntetért elítéltek, az árverésben részt nem vehetnek. Elkészett vagy utóajánlatok semmi szín alatt sem fognak figyelembe vétetni, még az esetben sem, ha azok egy újabb árverés esetén kötelezőleg fentartatnak is.

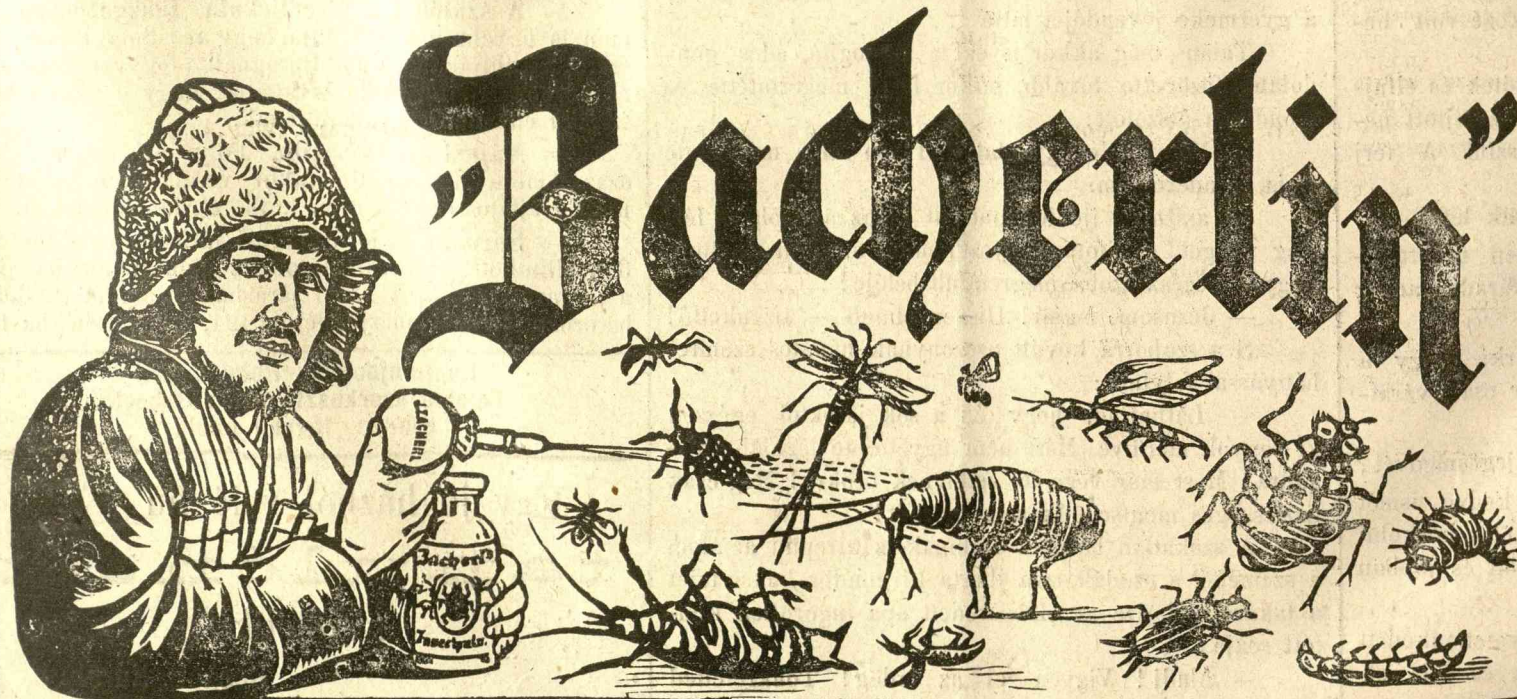
A haszonbéri feltételek alólírt m. kir. ispánságnál megtekinthetők.

Haszonbérbe adatni fognak Vajda-Hunyadon, a m. kir. kincstári ispánságnál, 1893. évi hó 8-ikán d. e. 8 órakor:

Folyó szám	Uradalom	Helyiség, melyben a bértárgy fekszik	A bértárgy megnevezése	Kiterjedése		A bérlet kezdete	Bértartam vége	Évi kikiáltási ár	
				hold	nsz. öl			frt	kr
1	Déva	Déva	apiaci emel. házban 3 szoba, 1 konyha, lakás	—	—	1893. VIII-1.	1896. XII-31.	145	—
2	V. Hunyad	Déva	hátszegi kapitányi kert	2	—	1894. I-1.	" "	300	10
3	"	Bunyilla	Gyálu Bunyilla	2	1055	" "	" "	45	—
4	"	Kismuncsely	földek	4	520	1893. XI-1.	" X-31.	22	50
5	Déva	Dévai	nagy major melletti kert	—	400	" V-1.	" IV-28.	6	—
6	"	"	Svabi koresma	—	—	" "	" IV-30.	—	—
7	"	A.-Kajaneli	koresma	—	—	" "	1895. XII-31.	64	10

Vajda-Hunyadon, 1893. április hó 24-én.

M. kir. Ispánság.

Zacherlin

a legkitünőbb szer minden rovar ellen.

A valódi „ZACHERLIN” felismerhető:

1-ször a lepecsételt üvegről;
2-ször a „Zacherlin” névről.

Egy üvegnek ára: 15, 30, 50 kr.
és 1 forint.

Zacherlinpor-szóró 30 kr.

Kapható: Déván Balog Gyula
" Bordeaux Pál
" Hirsch A. uraknál.

Brádon Abrahám István
Szászváros Zobel W. G.
" Németh János uraknál.

1-6.

Szászvároson Vlad Miklós gyógyszer.
Wallepagi F.
Piskin Ferber János uraknál.

Piskin Zeidner Gusztáv
V. Hunyadon dr. Juchó Ferencz gyógyszer.
" Tóth Ede uraknál.